

1. V tůni nad mlýnskou strouhou vteřinu pouhou zdrží se proud,
z víru nad bílou hrází rašící mlází vyráží z pout,
[: louky červených máků pod křídly ptáků oněmělých,
had, co kůži si svléká, z medu a mléka voněl mně líh. :]

R: Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni
tří generací,
s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou
se nenavrací,
v bronzu jen tyčí se kopí, lev uši své klopí,
tak kdo by se bál,
nečiny značené vinou se dějinami vinou,
ó, Bože, co dál?

2. Vůně potu a kůže, nad něhou růže cynický smích,
lásko, na konci léta osudy splétá ledový sníh,
[: vůně vody a prádla, chlastu a žrádla k opojení,
lež a zrosený džbánec pro mdlobný spánek pokolení. :]

R:

3. Schůzku nahradíš schůzí, belháním chůzi, povykem klid,
vůně piva a kvásku nahradí lásku, Boha a cit,
[: klec co náhražka křídel, kulturní příděl za umění,
dálky v zrcadle sklínky z prolhané skříňky na civění. :]

R: Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni tří generací,
s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou se nenavrací,
nečiny značené vinou se dějinami vinou, co dělat že máš:
navzdory otcům a synům se odhodlat k činům,
kde domov je náš, kde domov je náš?